

Безсонна ніч

Леся Українка

Цілу ніч до зорі я не спала,
Прислухалась, як море шуміло,
Як таємная хвиля зітхала —
І як серце моє стукотіло.

Ночі темної дивні почвари
Заглядали в безсоннії очі,
І страшніші, ніж сонні кошмари,
Ті привиддя безсонної ночі.

Думки-гадки, мов птахи нічні,
Налетіли, тяжкі та суворі,
Ох, непевні ті думи страшнії,
Наче хвилі у північ на морі!

Хто одважиться в лівніч на море
Своє хибке човенце зіпхнути?
Хто поважиться людськеє горе
Світовеє серденьком збагнути?

Той у північ на море поплине,
Хто не думає ранку діждати...
Хай же думка моя вільно лине, —
Я не буду на ранок чекати.

Серед мороку, бурі-негоди
Цілу ніч буде човен блукати;
Як зійде сонце правди та згоди,
Я тоді вічним сном буду спати.

Буде шарпати буря вітрила,
Пожене геть по темному морю.
Ох, коли б мені доля судила
Хоч побачити раннюю зорю!